

ALI SE ZGODOVINA PONAVLJA?

Na enem od šolskih ekskurzij smo obiskali Kobariški muzej. Razstavljeni predmeti so govorili o nekem oddaljenem času, ki je za nas, generacijo računalničarjev, skoraj kot znanstvena fantastika v obratnem časovnem smislu kot izlet v preteklost. Pa vendar so bili to osebni predmeti, ki bi jih lahko uporabljal moj pradedek. Osebni predmeti so tako pripovedovali zgodbo o težkih časih vojne, nečloveških naporih in strahotah, ki si jih ne znamo predstavljati.

In v letu, ko se je približevala obletnica ene najstrašnejših in najbolj dolgotrajnih bitk, se je število informacij začelo širiti ... Babica mi je v velikem navdušenju, ko je videla, da obravnavamo to temo pri zgodovini, posodila dve knjigi, ki podrobno opisujeta potek vojnih dogodkov. Prelistal sem ju, sicer bolj iz vpljudnosti do babice, ki je tako slikovito opisovala pomembnost teh dogodkov za nas Slovence, ki smo v vojni izgubili ne samo ozemlje, temveč tudi veliko mladih fantov in mož. Knjiga pa sicer govori o strategiji in taktiki, o poteku vojne.

Tako sem zvedel, da se je prva svetovna vojna začela leta 1914, ko so ubili avstro-ogrskega prestolonaslednika. Močna Nemčija je zahtevala ponovno delitev sveta. Boj za prevlado in oblast je bil glavni povod za začetek sporov. Italijani, še vedno znani po svoji politični prebrisanosti, so pretehtali svoje koristi ter izdali Avstro-Ogrsko in Nemčijo. To je bil začetek soške fronte, ki se je odprla leto po atentatu. Veliko politikov in tudi vojskovodij je bilo prepričanih, da bo vojna trajala kratek čas. Vendar se je spremenila v eno najbolj uničujočih in dolgotrajnih bitk. Vojna je potekala na gorskem predelu, kar je bilo še posebej pozimi zelo kruto, saj je bilo mrzlo in pihal je močan veter. Po snegu in ledu so se plazili, doživljali slušne poškodbe od pokov, udarnega vala in še mnogo hujših stvari. Ujetniki so morali kopati jarke in rove za vojake, ki so prišli za njimi. Po cele dneve se je lahko slišalo granate in strele pušk. Uporabljali so pa tudi novo izumljena orožja, kot so različni plini in letala. Na koncu pa so vojaki poleg vseh strahot izkusili še lakoto. Nekateri so se znašli tako, da so v vodo metali ročne bombe, da so ujeli ribe. Soška postrv je v tem času skoraj izginila. Biti vojak in braniti svojo domovino je častno. Na soški fronti pa so bili Slovenci razdeljeni. Eni so se borili na strani Italije, drugi na strani Avstro-Ogrske. Nobena od teh dveh držav ni bila naša domovina, bili sta mačehi.

Zdaj, 100 let od začetka prve svetovne vojne in soške fronte, Slovenci živimo v svoji domovini, vendar še nikoli nismo bili tako razcepljeni in razdeljeni kot smo sedaj. Za soško fronto so govorili, da osli poveljujejo levom. Podobnost z današnjim časom ni naključna. Pa ne samo to! Vse večje zahteve o delitvi sveta, želja po nadvladi, obvladovanju surovin in strateških pozicij, nezadovoljno in nezaposleno ljudstvo, močna Nemčija ... Očitno se zgodovina ponavlja. A lahko samo upamo, da se je človek kot homo sapiens na preteklih dogodkih česa naučil.

Aljaž Škof, 9. b

OS BREZOVICA PRI LJUBLJANI

Šolska ulica 15, 1351 Brezovica

Mentorica: Zdenka Ivančič

Občina BREZOVICA